

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1143/2019
05.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Симоновић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К бр. 82/18 од 11.01.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 311/19 од 03.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К бр. 82/18 од 11.01.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 311/19 од 03.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К бр. 82/18 од 11.01.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречна условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року проверавања од две године окривљени не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, оштећена Република Србија је ради остваривања имовинско-правног захтева упућена на парницу, а обавезан је окривљени АА да у року од 15 дана по правноснажни пресуде под претњом принудног извршења на име трошкова кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Прокупљу плати износ од 31.645,52 динара, као и паушални износ Основном суду у Прокупљу у износу од 4.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 311/19 од 03.07.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Прокупљу К бр. 82/18 од 11.01.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Јелена Симоновић, због битне

повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, члана 441. став 3. ЗКП и члана 439. тачка 3) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да побијане пресуде преиначи, да одреди одлагање извршења правноснажне пресуде.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношења одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на документацију у неовереној фотокопији – решењу од 05.07.2011. године под бројевима ..-.-./2011-01 и ..-.-./2011-01 и записнику о спроведеном инспекцијском надзору Министарства државне управе и локалне самоуправе Управни инспекторат број ..-.-./2015 од 08.05.2015. године, који представљају доказе на којима се пресуда према одредбама ЗКП не може заснивати, јер неоверена фотокопија писмене исправе нема карактер јавне исправе нити исправе, а нарочито без утврђеног начина прибављања истих.

Одредбом члана 405. став 4. ЗКП, прописано је да се исправе које се користе као доказ, уколико је то могуће, подносе у оригиналу.

Имајући у виду одредбу члана 405. став 4. ЗКП, која не прописује да сви докази морају бити поднети у оригиналу, као и чињеницу да је у овој кривично-правној ствари обављено економско-финансијско вештачење од стране вештака који је извршио увид у комплетну документацију органа управе, а нарочито имајући у виду да странке током овог кривичног поступка нису оспоравале веродостојност спорних фотокопија – решења и записника, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП од стране Врховног касационог суда оцењени су као неосновани.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА наводи се да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер изрека првостепене пресуде не садржи радње извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим – не садржи назнаку да је радњама окривљеном прибављена противправна имовинска корист.

Из изреке пресуде Основног суда у Прокупљу К бр. 82/18 од 11.01.2019. године, произилази да је окривљени АА 05.07.2011. године на месту описаном у изреци те пресуде, у стању урачунљивости, са умишљајем, у својству службеног лица, искоришћавањем свог службеног положаја и овлашћења другом прибавио имовинску корист у износу од 450.000,00 динара, тако што је као начелник ... управног округа у ... донео решење о распоређивању запослених и то ББ, кога је разврстао у пету врсту радних места намештеника и одредио му четврту платну

групу и коефицијент 1,5 и ВВ, коју је разврстао у шесту врсту радних места и одредио јој четврту платну групу и коефицијент 1,5 противно члану 43. Закона о платама државних службеника и намештеника... након чега су исти на основу тако утврђених коефицијената примали у периоду од 05.07.2011. до 01.04.2013. године на име зараде више износ од 586.116,13 динара у односу на зараду коју су требали да приме у том периоду на основу правилно одрђених коефицијената, при чему је окривљени био свестан забрањености и противправности дела и хтео његово извршење.

Одредбом члана 359. став 1. КЗ, који је важио у време извршења кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим (био је у примени од 11.09.2009. до 14.04.2013. године), прописано је да службено или одговорно лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог, казниће се затвором од шест месеци до пет година, а ставом 2. истог члана прописано је да ако је извршењем дела из става 1. овог члана прибављена имовинска корист у износу од преко 450.000,00 динара учинилац ће се казнити затвором од једне до осам година.

По налажењу Врховног касационог суда из изреке првостепене пресуде произилазе сви објективни елементи кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим (да је искоришћавањем свог службеног положаја и овлашћења другом прибавио имовинску корист, супротно члану 43. Закона о платама државних службеника и намештеника, што значи да је та корист противправна, као и висина користи, односно штете), као и субјективни елементи кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим (да је критичном приликом поступао у стању урачунљивости са умишљајем, да је био свестан забрањености и противправности дела и да је хтео његово извршење), па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА у свом захтеву наводи да је побијаним пресудама донета незаконита одлука о имовинско-правном захтеву у изреци првостепене пресуде где је наведено да Република Србија има својство оштећене у поступку иако она то својство нема, чиме је учињена повреда закона из члана 441. став 3. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда из изреке првостепене пресуде против које је поднет захтев за заштиту законитости, произилази да је окривљени АА критичном приликом поступао као начелник ... управног округа у ..., па како је ... управни округ буџетски корисник, а незаконитом исплатом зарада ББ и ВВ, у износима већим од припадајућих је оштећен буџет Републике Србије, оштећени у овом кривичном поступку је Република Србија, а имовинскоправни захтев је истакао Државни правобранилац који је законски заступник оштећене Републике Србије, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се на наведени начин указује на повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у делу у коме се она образлаже мањкавошћу пресуде у погледу изношења одбране окривљеног,

обзиром да се истима указује на повреду процесних одредаба ЗКП – повреду члана 392, 397. и 398. ЗКП, а наведене повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену истакнуте повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, јер је наведена повреда образложена погрешно и непотпуно утврђеним чињеничним стањем - наводима да нема ближих података о постојању отежавајући и олакшавајући околности на страни окривљеног, а обзиром да погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у наводе захтева за заштиту законитости којима се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, обзиром да наведене повреде закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољене разлоге због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**